

LASTE LEHT

*Ma tõstan oma käed üles su käskude poole,
mis ma armastan, ja mõtlen järele su seadmisi.*

Laul 119: 48.

Jumala raamat.

Kord nägi keegi Aafrika nais-misjonär, kuidas lähenes temale keegi pärismaalane. See mees oli rahva kombe järgi riidetud nahkadesse ja talutas enda järele ühte kitse. Ta pani oma oda maha, sidus kitse kinni ja siis ütles, „Valge naine, kas on Jumala raamat juba jõudnud tulla meie maale?“ „Kas huvitab teid Jumala raamat?“ küsis naismisjonär.

„Jaa,“ oli pärismaalase vastus. „Minu poeg tõi minule need paberitükid ja on õpetanud mulle, mida need sõnad nende peal tähendavad: „Jumal on nõnda maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud.“ Mina olen kuulnud, et Jumala raamat olevat saabunud, siiatulekuks kulus mul viis päeva ja selle kitse võtsin kaasa selleks, et tasuda temaga raamatu hinda.“

Siis näitas naine temale Piiblit ja otsis üles selle koha, kus need sõnad olid kirjutatud. „Lubage see raamat minule,“ kauples ta, „ja teie võite endale võtta selle kitse.“ Siis vajutas ta raamatu oma rinnale ja ütles edasi-tagasi kõndides: „Jumala raamat, Jumala raamat. Jumal on nüüd kõnelnud meile meie omas keeles.“ Ta pöördus tagasi kodumaale viies endaga Jumala raamatu, niisugusele maale kus pole olemas ainustki misjonäri.

Kas Jumala raamat ei huvita sindki, nagu oli lugu selle Aafrika pärismaalasega.

Juku palve.

Kuskil väikeses keldrikorteris elas väike poisike ühes oma armsa emaga. Nad olid vaesed ja tihti tuli neil puudust kannatada. Ühel õhtul kui Juku koolist koju jõuab — nii oli selle väikesese poisikese nimi — ja tuppa astub, märkab ta kohe ema murelikke silmi, mis teda jälgivad. Siis ütleb ema Jukule, et ta ei saa homme vist kooli minna, sest lambist puudub õli ja Juku ei saa seepärast oma koolitöid õppida. Juku paneb raamatud korralikult oma kohale ja asub sööma, mida ema on vahepeal lauale toonud. Ta sööb vaikides oma lihtsa eine, tänab Jeesust ja ütleb rahuliku, selge häälega: „Ema, küsime õli taevase Isa käest, tema on ju rikas.“ Tihti oli ema rääkinud väikesele Jukule Jeesuse suurest rikkusest ja armastusest nende vastu, kes Teda armastavad, ja nüüd usub Juku kindlasti, et Jeesus annab õli. Sest Juku ju armastas Jeesust, isegi üliväga. Ema koristab vahepeal sööginõud laualt, siis lasuvad nad põlvedele ja paluvad ärdalt. Kui nad üles tõusevad on toas juba täiesti pime. Juku ja ema istuvad voodi servale ja ootavad. Ema usk lööb juba kõikuma, sest tema vanainimese mõistus sõdib lootuse vastu. Kuid Juku usub lapselikult ja kindlalt. Varsti koputab keegi uksele. Kui ema ukse avab, siis näeb ta ukse taga kedagi meest seismas. See küsib, kas siin ligidal on viinapoodi juhatada ja soovib, et keegi tuleks natukeseks ajaks laternaga teed näitama. Juku ema noomib meest ja ütleb, et meil ei olegi õli laternasse panna, sest raha ei ole. Mees vaatab vaikides maha ja puhkeb korraga nutma. Suured pisarad veerevad mööda põski alla. Nuttes ulatab mees Juku emale ühe krooni ja ütleb, et nad ostaksid enestele õli. Siis räägib mees kuidas neil täna oli palgapäev ja ta pidi just jooma minema, kuid nüüd tuletas Juku ema talle meelde olukorda, milles oleksid tema lapsed ja naine, kui ta oleks jooma läinud. Nuttes lahkus mees neist ja lubas mitte kunagi enam viina võtta. Nii ei teadnudki see mees, et ta oli Jumala käskjalg. Kui ema uuesti tuppa pöördus ja Jukule teatavaks teeb seda, et ta raha on saanud õli ostmiseks, siis säravad Juku silmad rõõmust kui tähed ja ta armastab Jeesust veel rohkem.

R. A.

Pea meeles, et raha ja vara sulle südame rahu ei anna, vaid seda võib anda ainult Jeesus.

Ära lendasid.

Üks linnupaar oli ehitanud omale pesa rohuaia kaugemasse nurka. Pisike Anni oli väikese pesa üles leidnud. Selles oli neli kirjut muna. Olnud mõne aja ära, jookseb ta ühel päeval jälle aeda, et heita vargset pilku kirjudele munadele. Nüüd aga ei leidnud ta enam pesas mune, vaid ainult kooretükid lebasid pesa põhjas. „Oh,“ kurtis kurvastatud ja petetud Anni, „need ilusad munad on kõik katki ja ära rikutud. Kõige parem osa nendest on endale tiivu saanud ja minema lennanud.“ Just niiviisi on ka surmaga. Ihu mis jääb maha, on ainult tühi koor kuna vaim, väärtuslikum osa, saab endale tiivad ja lendab minema.

Kahtlase meele hädaoht.

See on suur võit saatanale, kui oleme Jumala armastuse üle, mis Temal on meie vastu, hakanud kahtlema. Üks kuulus evangelist kõneles, kuidas olles veel poisike ta põgenes kodunt, et saada meremeheks. Ühel päeval otsustas ta pöörduda koju tagasi, kuid ei julgenud kohtuda emaga. Ta kahtles, kas võtab ema tagasi teda, kes nii palju on halba teinud. Siiski ei suutnud ta loobuda kodust. Lõpuks, hiilinud edasi tavalisel teel, ja jõudnud aiani, mis ümbritses kodu, vaatas ta kord argse pilguga sellest üle. Kuigi oli alles väga varane hommikutund, väljus tema ema just sel hetkel majast. Poiss tõmmas end karmesti küüru. Kuid ema silm oli liigutust märganud ja kohe kõlas hüüd, „Villu, oled sina seal? Poiss tule siia, tule siia!“ Järgmisel hetkel oli ta ema käte vahel — andestatud. Kui ta ometi oleks seda enne aimanud, et ema ikka veel teda armastas! Nii saatan soovib, et kahtleksime Jumala armastuses. Aga Tema sõna ütleb, kui ainult tuleme Tema juure, siis oleme kohe vastu võetud.

21235

Üks puudub.

Juba enne tormi pealehakkamist oli hoolas karjane märganud ähvardavaid musti piksepilvi ja oma lambakarja kodu poole ajanud. Nad on kõik laudas varjul. — Aga mispärast teeb karjane nii kurva näo? — Ta on lambad üelugenud ja leidnud, et üks puudub. — See väike talleke oli küll, nagu teisedki, karjase häält kuulnud; aga ta tahtis oma pea järele käia. Taevas oli alles selge ja päike paistis soojasti, mis siis karta oli? Karjase hoolekandmine oli tema teada ilma asjata.

Aga nüüd on hilja. Vaene talleke! Värisedes seisab ta põõsa taga; ei ole enam kuulda karjase ega karja häält. Nüüd peab ta vaeneke siia lõppema ilma abita. — Mispärast? — Sellepärast, et ta õigel ajal oma karjase häält ei võtnud kuulda!

Jeesus on meie hää Karjane, taevas Tema lammaste laut. Ta näeb tormi tulevat, mis hukatust ähvardab. Ta läkitab käsud välja ja laseb ütelda: „Tulge Jeesuse juure, seal on teil rahu!“

Armas laps, sa kuuled küll seda häält. Jeesus kutsub sind. Kas ruttad Jeesuse juure?

Sa ehk mõtled ka: aega on mul veel küllalt, olen alles noor, ja lükkad oma tulemist edaspidise aja peale. Aga siis võib juba hilja olla.

„Mina olen üks; kui keegi minust sisse läheb, see peab õndsaks saama ja peab sisse ja välja minema ja söömist leidma.“ Joh. ev. 10:9.